

Johnson bo za praznike škarjal zvezni proračun

Predsednik bi rad zvezni proračun omejil na 100 milijonov izdatkov, kar pa vendar ne bo mogoče.

WASHINGTON, D.C. — Delo na novem proračunu se navadno začne kakih 15 mesecev prej, predno stopi v veljavo. Administracija je začela sestavljati že spomladi tisti proračun, ki bo stopil v veljavo 1. julija 1965. Do oktobra je bil prvi osnutek pripravljen, dobil ga je v roke ravnatelj proračunskega urada Gordon, ki ima od predsednika pravico, da kar na svojo roko črta iz proračuna, kar se mu zdi, da predstavlja nepotrebne izdatke.

Federalna tajništva in avtonomni uradi imajo pravico, da se pritožijo proti Gordonovemu črtanju, kar so tudi storila. Gordon je tekom oktobra dobil kakih 25 pritožb; 15 jih je rešil sam, 10 jih je ostalo za predsednika Johnsona. To bo prvo delo, ki ga bo predsednik moral opraviti tekom božičnih praznikov. Ni pa edino. Sedanji proračunski načrt predvideva okroglo \$108 milijonov izdatkov. Predsednik bi rad znižal to vsoto na \$100 milijonov, moral bo torej črtati precej izdatkov, ako hoče priti do vsote \$100 milijonov.

Bolniško zavarovanje in boj proti revščini bosta tudi zahtevala svoje

To mu še ne bo dosti pomagalo. Za svoje lastne načrte rabi še nekaj milijonov izdatkov, največ za bolniško zavarovanje in za boj proti revščini, menda kar \$4 milijone. Tudi to vsoto bo moral stisniti v okvir \$100 milijonov. Pa tudi to še ne bo zadosti. Vnesti bo moral še izdatke, ki jih predvidevajo razni zakoni. Izdatke bo lahko samo ceni, toda moral jih bo tudi vpoštevati. Ako seštejemo vse skupaj, ne vidimo možnosti, da bo mogel proračunski predlog ostati pod \$100 milijoni. Seveda je pa lahko vse skupaj račun brez krmarja. Kongres ima namreč pravico, da ne samo črta posamezne postavke, čisto ali samo deloma, ampak da jih tudi poveča, kar prav rad dela. Zato bomo za pravo končno proračunsko vsoto zvedeli, ako bo šlo vse po sreči, šele v drugi polovici prihodnjega leta, ko bo izglasovan pooblastilni proračunski zakon.

Anglija je odpravila smrtno kazen

LONDON, Vel. Brit. — Spodnji dom je po mirni, 7 ur trajajoči debati sklenil s 355:170 glasovom odpraviti smrtno kazen za umor v Veliki Britaniji. Notranji minister Soskice je dejal, da bo smrt na vešalih za obsojene morilce zamenjala dosmrtna ječa. Ta povprečno v Veliki Britaniji doslej ni trajala več kot 9 let. Minister sodi, da bo v bodoče "daljša".

Sklep spodnjega doma mora biti odobren še v zgornjem domu.

Za vse ostale zločine je bila smrtna kazen v Veliki Britaniji odpravljena že prej.

Oblačno z morebitnim rosenjem. Najvišja temperatura 46.

Novi grobovi

John M. Ferrick

Umril je 59 let stari John M. Ferrick s 778 Chesnut Rd. v Willoughbyju, O., rojen v Clevelandu, mož Mary, roj. Turk, oče Thomasa J., stari oče Deborah, brat Anne Rentz, pok. Michaela, Katherine Scaglione, pokojnega George-a, Edwarda, Marie Turk in Josepha. Pogreb bo iz Grdinovega pogreb. zavoda na Lake Shore Blvd. v soboto.

William J. Kramer

Včeraj je umrl v University bolnišnici, kamor je prišel na zdravljenje iz Inglewooda, Cal., 47 let stari William J. Kramer, sin Johna in Anne (roj. Lovše) Kramer z E. 52 St. in St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio, mož Nancy, roj. Tocco, oče Williama in Nancy Ballesteros (Los Angeles, Calif.), brat Freda, Johna in Mildred Bride. Pogreb bo v soboto iz Grdinovega pogreb. zavoda na E. 62 St. Čas še ni določen.

Čombe vzrok krize v OAE

DAKAR, Sen. — To se pravi ne samo zaradi Čombeja, ampak tudi radi naše reševalne akcije v Stanleyvillu, ki jo še danes glodajo afriški levčarski politiki z Naserjem na čelu. Začelo se je pa med njimi nekaj krhati. Kongoska komisija OAE je pretekli teden poskusila trikrat v Adis Abebi, da bi imela sejo. Za sejo je potrebna dv tretjinska prisotnost vseh članov, pa jih ni nikoli prišlo zadostno število na sejo. Seje so bile nesklepne. Vzroka ni bilo težko dognati.

Države iz severne Afrike imajo vkljub OAE še zmeraj svojo posebno "skupino Casablance", ki jo vodijo Arabci. Črna Afrika pa ta arabski "separatizem" bode v oči, so proti "Casablanci". To se sedaj vidi tudi v praksi: 17 afriških držav, ki imajo 139 milijonov prebivalcev, odobrava rešilno akcijo, 12 držav z 95 milijoni prebivalcev je proti. Vse so seveda proti Čombeju, toda tiste države, ki odobravajo rešilno akcijo, priznavajo Čombeju pravico, da lahko pokliče v deželo, kogar hoče, dočim nasprotnice rešilne akcije trdijo, da Čombe nima te pravice.

Naša javnost pa ne čuti razlike pred sporom o upravičenosti rešilne akcije in sporom o Čombejevi politiki kot taki, za-

Rusi vetirali sklep Varnostnega sveta ZN

Varnostni svet je končal razpravo o izraelsko-sirijskem spopadu 13. novembra letos brez vsakega sklepa. Sklep, ki je dobil večino, so Rusi vetirali.

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Varnostni svet Združenih narodov je ponovno razpravljal o spopadu na sirjsko-izraelski meji 13. novembra letos. Sirija in ves arabski svet je s podporo sovjetskega bloka zahtevala obsodbo izraelskega "napada", zahodni sili. Amerika in Anglija, pa sta predložili resolucijo, ki obsoja vsako uporabo sile in spopade na meji na splošno.

Za obsodbo Izraela so po ponovni razpravi glasovali le Sovjetija, Češkoslovaška in Maroko, vsi ostali člani pa so se glasovanja vzdržali. Za ameriško-angleško resolucijo je bilo oddanih 8 glasov, proti pa le 3, toda ker je bil med temi 3 glasov Sovjetije, ki ima pravico veta, sklep ni veljaven. Tako je resolucija sicer moralno prodrila, formalno pa je propadla. Sovjetski zastopnik je resolucijo zavrnil, ker da meče Sirijo v isti koš z Izraelom, čeprav so izraelska letala bombardirala sirjske položaje. Izraelski zastopnik je na to že preje odgovoril, da so začeli Siriji streljati prvi in ko niso nehali, so Izraelci bombardirali njihovo oporišče, s katerega so streljali preko meje v Izrael.

Sovjetska zveza je glasovala proti ameriško-angleški resoluciji, da bi ohranila naklonjenost arabskega sveta, pa naj to škoduje tudi stvari miru na Srednjem vzhodu. Včeraj je prišlo ob izraelsko-jordanjski meji kar do dveh novih spopadov. Varnostni svet bo lahko torej znova razpravljal o izraelsko-arabskih odnosih.

Kitajci so premog uporabljali davno pred nami

TOKIO, Jap. — Zgodovinarji trdijo, da je na razpolago dovolj dokazov, da so Kitajci uporabljali premog za kurjavo že precej pred krščansko dobo.

to tudi ne razume, kako zapletena je trenutna afriška politika.

Poplave na Severozahodu

EUREKA, Calif. — Preko 6,000 ljudi v severni Kaliforniji in v Oregonu je moralo zapustiti svoje domove, ko so zaradi dežja in naglega kopnenja snega narasle reke prestopile svoje bregove in zalile okolice. Doslej je vsaj 6 oseb mrtvih, trije reševalci pa pogrešani.

Dežuje dalje in vremenska napoved trdi, da vsaj za danes ni pričakovati nobene spremembe. Pri tem so vode že sedaj narasle v taki meri, kot jih ta predel dežele ne pomni. Škoda gre v milijone in guvernerja Kalifornije in Oregona sta proglasila po povodnji prizadete okraje za "okraje nesreče" in zaprosila za pomoč zvezne vlade.

Kardinal Spellman gre za Božič v Guantanamo

NEW YORK, N.Y. — Kardinal Spellman ima kot vrhovni katoliški vojaški škof navado, da gre vsako leto za Božič na naše vojaške postojanke zunaj naše dežele, kjer obiskuje naše vojake in odpraznuje z njimi dalje od doma božične praznike. Letos si je izbral za obisk našo vojaško postojanko v Guantanamo na Kubi.

Med potjo se je zadnje nedelje ustavil v portoriški prestolici San Juan, kjer je posvetil novega portoriškega škofa Fromota Torresa v mestni katedrali Mater Božje. Obenem ga bo tudi ustoličil. Novi škof je prvi domačin na tem mestu.

Indiana bo odpravila primarne volitve

INDIANAPOLIS, Ind. — Guv. M. E. Welsh je odločil predložiti državni zakonodaji odpravo primarnih volitev, ker so se te v letošnjem letu pokazale bolj kot "cirkus" kot pravi izraz demokratske ljudske volje.

Kot znano je kandidiral pri demokratskih primarnih volitvah tudi znani guv. G. Wallace iz Alabame kot predsedniški kandidat, čeprav je bilo očitno, da se dejansko za kandidaturu ne poteguje, ampak je bil to le način boja proti civilnim pravici-

Ker ima guvernerjeva stranka večino v obeh domovih državne zakonodaje, napoveduje, da bo demokratski guverner s svojim predlogom uspel.

ZDRUŽENE DRŽAVE SVARE UPORNE VOJAKE V SAJGONU

Združene države so posvarile vodnike oboroženih sil, ki so preteklo soboto odstavili vrhovni narodni svet, nekaj začasen parlament, da bodo omejile ali celo odtegnile vojaško pomoč Vietnamu, če se ne bodo podredili civilni vladi.

WASHINGTON, D.C. — Ameriški poslanik v Sajgonu je pritiskal na uporne generale, posebno na vrhovnega poveljnika vseh oboroženih sil, bivšega predsednika vlade gen. Khanha, naj uporni generali izpuste prijete člane Vrhovnega narodnega sveta in se pokore civilni vladi. Predsednika vlade Huonga je istočasno pregovarjal, naj nastop generalov javno obsodi. Taylorjevi napori na obeh krajih so ostali brez uspeha. Generali so ostali pri svoji odločitvi, predsednik vlade Huong pa pri svojem molku. Poslanik je nato javno posvaril vojaške vodnike Južnega Vietnama, da njihov nastop "postavlja resno vprašanje" o zanesljivosti Južnega Vietnama kot zaveznika. Nato je sledila izjava gen. Khanha, da je boljše "živeti skromno, pa ponosno kot državljeni neodvisne države, kot pa v ugodju in sramoti sužnjem tujcev in komunistov". Washington je sinoči izdal izjavo kot odgovor na Khanhove pripombe, da stoji Združene države trdno za svojim poslanikom v Sajgonu in na stališču, ki ga je ta zavzel.

Izjava zastopnika državnega tajništva Roberta McCloskeyja poudarja, da je poslanik M. Taylor delal ves čas s polno podporo vlade Združenih držav, nato ponavljala stališče, ki ga je on zavzel v Sajgonu, da je namreč za uspešen boj proti komunističnim upornikom potrebna zakonita vlada, ki more vršiti svoje posle brez vmešavanja katerihkoli skupin. Obstoj take vlade je tudi temelj za pomoč, ki jo nudijo Združene države.

Združene države so prekinile razgovore o povečanju vojaške pomoči Južnemu Vietnamu, ki je bilo napovedano pred nekaj dnevi in namignile očitno, da utegnejo spremeniti svoje sedanje stališče do Južnega Vietnama, če bodo vodniki oboroženih sil skušali trmasto hoditi svojo lastno pot, neoziraje se na želje in zahteve civilnih vodnikov dežele in na stališča, ki jih Združene države pri tem zavzemajo. McClosky je zanimal, da bi bila izjava državnega tajništva "ul-timat" vojaškim vodnikom Juž. Vietnama, pa dodal, da "govori sama za sebe."

Veliko strupenih

WASHINGTON, D.C. — Na svetu je skupno okoli 2,000 vrst kač, od tega jih je okoli 600 strupenih.

Zadnje vesti

VATIKAN, It. — Sv. oče Pavel VI. je v svoji božični poslanici pozval narode, naj se odrečejo razizmu, nacionalizmu in militarizmu, ki dajejo današnjemu svetu "žalosten in zastrašujoč videz". Namesto za oboroževanje, naj dajejo države denar za pomoč ubogim in stiskanim, ki jih je dovolj po vsem svetu.

LEOPOLDVILLE, Kon. — Zdru-

žene države in Belgija pritiskata na Čombeja, naj razširi svojo vladu z vključitvijo zastopnikov novih skupin, naj povabi predstavnike afriških držav k nemotenemu ogledu splošnih volitev, ki so napovedane za prihodnji februar in naj te ponovno zaprosi za vojaško pomoč za vzdrževanje notranjega reda in miru v Kengu. Trdijo, da vesti o pritisku na Čombeja, naj se pogaja z vodniki upora, niso resnične.

WASHINGTON, D. C. — Obrambni tajnik McNamara je objavil, da bodo Združene države začele delo na novem prevoznem letalu, ki bo sposobno naenkrat vzeti na pot do 600 vojakov. Nova letala bodo oboroženim silam na razpolago v 3 do 4 letih. Obrambni tajnik je napovedal, da bo prihodnji obrambni proračun za okoli pol milijona dol. manjši od sedanjega, da pa to ne bo oboroženih sil dežele prav nič oslabilo. Te bodo še močnejše kot so sedaj.

Tudi Rusi žele turiste

BERLIN, Nem. — Sovjetska zveza je do zadnjih let gledala na tuje turiste z velikim nezaupanjem in jih strogo nadzirala. Prav zaradi tega je ovirala, če je bilo le možno, njihovo potovanje po Sovjetski zvezi z avtomobili.

Položaj se je sedaj spremenil. Rusi bi radi čim več tujih obiskovalcev tudi v avtomobilih. Prihodnje leto bi hoteli imeti na obisku vsaj 100,000 tujih poslovnih ljudi, ki bi se naj vozili po Sovjetski zvezi v avtomobilih. V ta namen so napovedali boljše in lažje oskrbo z gorivom in vsem drugim.

Vzrok novemu gostoljubju Sovjetske zveze je v želji in potrebi dobiti čim več tujih valut, zlasti onih iz kapitalističnega sveta.

Iz Clevelanda in okolice

Urad bo zaprt—

Od jutri, četrтка, opoldne pa do ponedeljka ob osmih zjutraj bo urad AD zaradi božiča zaprt. Kdor bi imel kako sporočilo ali navico, naj jo napiše, se podpiše in navede svoj naslov ter spusti listek v poštno rezo poleg vrat v urad.

Iz bolnišnice—

Frank Stražar s 3606 E. 81 St. se je vrnil iz bolnišnice in se zahvaljuje za obiske, darila in pozdrave.

Asesment—

Društvo sv. Jožefa št. 169 K. S. K. J. bo pobiralo asesment v soboto, 26. dec., od 6. do 8. zvečer v Slov. domu na Holmes Avenue.

Tajnica Društva Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ bo pobirala asesment samo v soboto, 26. dec., od 6. do 8. zvečer v Slov. domu na Holmes Ave. in ne dvakrat, kot je bilo pomotoma sporočeno v uradnem glasilu SDZ "Our Voice."

Tajnica Društva Kristusa Kralja št. 226 K.S.K.J. bo pobirala asesment nocoj od 6. do 8. ure v šoli sv. Vida.

Zadušnica—

V nedeljo, 27. decembra, ob 10.30 bo v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pok. Josepha Suster (Sustersic).

Nov odbor—

Klub slovenskih upokojencev za Senklersko okrožje ima za 1. 1965 sledeči odbor: predsed. Joseph Okorn, podpredsed. Mrs. Anna Močilnikar, taj. John Tavčer, 903 E. 73 St., tel. EN 1-1918, blag. Frank Majer, zapis. Frank Kačar; nadzor. Joseph Babnik, Anton Logar in Mrs. Mary Kolegar; veselični odbor: Mrs. Frances Okorn, Mrs. Barbara Babnik, Mrs. Agnes Zalar, Mrs. Anna Močilnikar, Mrs. Mary Može, Mike Vidmar in Louis Peterlin. Seje so vsak 3. četrtek ob dveh popo. v spodnji dvorani SND na St. Clair Ave.

V bolnišnici—

Mrs. Mary Perko, 1436 E. 52 St., se nahaja v St. Alexis bolnišnici, soba št. 257. Obiski so dovoljeni.

Rojenice—

V nedeljo, 20. decembra, se je rodil capt. Johnu Petricu in njegovi ženi ge. Lindi drugi sinček. S tem sta postala Mr. in Mrs. John Petric s 451 E. 156 St. drugič stari oče in stara mati, Mr. in Mrs. C. Lyons iz Dayton, O., pa osemnajstič. Iskrene čestitke!

V Madridu bodo dobili vodo za božično darilo!

MADRID, Šp. — V Španiji vlada že par mesecev tako velika suša, da so rezervarji mestnega vodovoda v Madridu prazni. Vodovodna uprava je morala skleniti, da omeji porabo vode na ta način, da se dotaka voda po ceveh samo od 9. ure do polnoči do 5. popoldne. Na ta način je "prihranila" toliko vode, da jo bodo Madridčani lahko rabili vso božično noč. Morda bo pa narava tudi usmiljena in poslala deževno vreme, česar vremenski proroki ne izključujejo. Sam po sebi je madridski vodovod prava zgodovinska zanimivost, je star že nekaj sto let in še zmeraj funkcijonira, akotreboli dobili čim več tujih valut, zlasti onih iz kapitalističnega sveta.

3177 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary A. Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 248 Wed., Dec. 23, 1964

Fronte v republikanski stranki

Med republikanci je toliko preprirov, ki razjedajo njihovo stranko, da jih ne moremo sproti opisovati. Zato pa je treba, da damo pregled o njih. Bliza se namreč zasedanje novega Kongresa in prepriro med republikanci bodo do neke meje vplivali tudi na potek kongresnega dela.

Najvažnejša fronta v republikanski stranki je še zmeraj Goldwaterjeva. Goldwaterjevi pristaši imajo v rokah ne samo glavni odbor, ampak tudi večino strankinih odborov v državah in okrajih. Niso pa v javnosti tako glasni kot njihovi nasprotniki, zato jih manj opažamo. Goldwaterja in njegove pristaše seveda napadajo zmerni in napredni republikanci od vseh strani. Največ puščic leti na sedanjega glavnega ravnatelja stranke Deana Burcha. Njegovo glavo zahteva vse, kar je republikanskega, pa ni za Goldwaterja.

Goldwater se ne da pregovoriti, noče žrtvovati svojega prvega sodelavca in zaupnika, v drugih stvarih je pa začel popuščati. Je pristal na to, da morajo sedaj voditi republikansko politiko republikanski kongresniki in senatorji, akoravno jih ni tako veliko, ne pa morda njegov glavni odbor. Priznal je tudi, da republikanci nimajo sedaj kandidata, ki bi lahko zmagal proti demokratu Johnsonu. Priznanje je dal po ovinku; rekel je namreč, da je samo Eisenhower dosti močan, da premaga demokrate na predsedniških volitvah. S tem je tudi namignil, da ne bo več kandidiral. Seveda si pa lahko premisli. Drugače vlada med njegovimi pristaši ista disciplina kot tekom volivne kampanje.

Drugo fronto med republikanci predstavlja in vodi tistih 16 republikancev, ki so se obdržali na guvernerskih mestih. So vsi proti Goldwaterju, toda o tem, kako naj senatorja in njegovo tovarišijo spravijo z vodilnih mest v stranki, si pa niso edini. Na svojem zadnjem sestanku v Denverju so tudi sestavili osnutek za nov program, ki pa med republikanci ni našel pravega odmeva. Sicer pa ne vlada sloga tudi med 16 republikanskimi guvernerji; delijo se v zmerno in napredno strujo. Napredno strujo vodita guvernerja Rockefeller in Scranton, zmerni guvernerje pa vodi vsaj na tihem guverner Romney.

V Kongresu so republikanski senatorji kolikor toliko složni, akoravno se delijo na zmerno in napredne. Obe skupini se ne koljeta med seboj. Sedanji voditelj republikanskih senatorjev Dirksen bo ostal na svojem mestu, čeprav nekateri njegovi tovariši niso ravno navdušeni nad njegovim vodstvom. 4. januarja se bo pokazalo, kaj je s slogom med njimi. Ta dan bodo namreč republikanski senatorji morali izbrati Dirksena za voditelja, obenem pa tudi postaviti kandidate za razne senatske odbore in komisije.

Vrši pa se boj med republikanskimi kongresniki, ki jih je ostalo samo še 140. Že ta številka jih bode, kadar se spomnijo nanjo, saj jih opominja, kako zelo so pogoreli pri zadnjih volitvah. Seveda valijo vso krivdo na Goldwaterja, zato pa ima senator tako malo prijateljev v predstavnem domu. Republikanski kongresniki se delijo v tri skupine, ki se pa ne dajo tako ostro določiti, da bi kdo mogel reči, koliko kongresnikov pripada tej ali oni skupini. Največja bo najbrže konservativna skupina, ki želi v republikanskem klubu čim manj sprememb. Halleck naj ostane za predsednika kluba, vsi kongresniki naj ostanejo na svojih dosedanjih mestih v odborih, kar je novih, naj se zadovoljijo z drobtinami v odborih manjšega pomena. To skupino vodita republikanska kongresnika Arends iz Illinois in Brown iz Ohia. Zagovarjata Halleckovo politiko. Drugo skupino, ki se imenuje ponižno "mladi aktivisti", vodita kongresnika Griffin iz Michigana in Godell iz New Yorka. Napredno skupino, ki je v njej kakih 25 kongresnikov, vodi kongresnik Lindsay iz Manhattan, pomaga mu kongresnik Ford. Ta skupina najbolj kritizira Hallecka in ga hoče spraviti z vodstva, na njegovo mesto kandidira kongresnika Forda.

Seveda je še dosti republikancev, ki se nočejo podrediti ne Goldwaterju, ne guvernerjem, ne kongresnikom in senatorjem. Te vodijo stari republikanci z Nixonom na čelu. Pomaga jim pa tudi nekaj republikanskih senatorjev in kongresnikov. Ta skupina ima dosti oster jezik in kritizira vse poprek, guvernerje, kongresnike in senatorje. Nima pa nobenega jasnega programa, pa tudi odredene taktike. Je pa v toliko na boljšem, da se ne deli v tri struje, konservativno, zmerno in napredno, kot to opažamo pri drugih skupinah.

Poglavje zase je seveda Eisenhower, ki se noče opredeliti nikamor, kot je to pri njem v navadi. Pač pa je svetoval svojim republikanskim prijateljem, naj vodstvo stranke delijo na dva dela: organizacijo naj vodi poseben republikanski veljak, agitacijo pa drugi. Za organizacijo bi bil primeren ohajski republikanec Bliss, ki bi ga najbrže vsi republikanci priznali. Za agitacijo se pa ponuja bivši senator Dodd, ki ga imajo pa mnogi republikanci za preveč konservativnega. Sicer pa dvomijo mnogi skušeni republikanski vodniki, da bi se vodstvo "z dvema glavama" obne-

slo. Bi med obema glavama hitro nastala trenja. Vsaka politična stranka lahko uspeva samo pod spretnim vodstvom enega politika. So pa naravno tudi izjeme od tega pravila, na primer Eisenhower, ki je bil voditelj stranke, pa se je vodstva branil in se ga še.

V republikanski stranki je torej 10-15 struj, ki imajo v svojih načrtih zelo malo skupnih točk razen želje, da bi zopet stranka prišla v Belo hišo.

Vse to ima pred očmi predsednik Johnson, ki bi rad potegnil v svojo "veliko narodno družbo" čim več Amerikancev, seveda tudi republikancev. Ta želja bo močno vplivala tudi na njegovo notranjo politiko, česar pa ne bomo zmeraj opazili.

Newtorontske novice

TORONTO, Ont. — Spet bomo obhajali lepe božične praznike, na katere nas vežejo najlepši spomini, ko se je nebo sklonilo nad zemljo in se je Bog ušločeval med nami. Le enkrat, in sicer v sveti noči, se je to zgodilo, vendar bo spomin na ta trenutek ostal živ in nepozabljiv. Zato se vsako leto znova spominjamo Jezusovega rojstva s tolikim veseljem in s tako prišrčnim praznovanjem. Vse luči, vse zelenje, vsa božična drevesca, vse jaslice, vse pesmi in melodije svete noči imajo svoj smisel le v spominu na Jezusovo rojstvo. Praznovanje dedka mrza, tete jelke in vseh drugih prirodnih lepote, ki jih hočejo za božične praznike zamenjati z rojstvom Kristusovim, so otročarije in igrice za otroke. Kajti prav noben drug dogodek v življenju ljudi in v življenju vesoljstva se ne more primerjati z veličino dogodka, ko se je Bog ušločeval in se je kot majhno dete rodil v betlehemskega hleva. Prav ta dogodek je postal središče človeštva in mejnik v zgodovini sveta in ljudi, da sedaj vse dogodke štejemo po letih pred Kristusovim rojstvom in po Kristusovem rojstvu.

In ob spominu na ta veliki dogodek je ostala med nami tudi lepa navada, da si voščimo drug drugemu vesele božične praznike in blagoslovljeno novo leto. To voščilo bomo izražali prijateljem in znancom z božičnimi razglednicami, pa tudi s seganjem drug drugemu v roko in z ustnimi voščili. Slovenski misijonarji v Kanadi ne moremo voščiti vsem rojakom in znancom niti pismeno niti ustmeno. Ko te tedne mnogi razpošiljajo svojim dragim božična voščila, smo mi najbolj zaposleni. Tudi pred letošnjim božičem smo imeli misijone za Slovence, razkropljene po Kanadi od Vancouverja do Montreala, pa še duhovne vaje za moše in fante v Clevelandu. Vse to poleg oskrbovanja slovenskih župnij v Torontu, Montrealu in v Winnipegu. Zato marsikak misijonar ne more toliko pisati rojakom in znancom za božič, kot bi rad in mu narekuje srce. Naj torej veljajo na tem mestu naša voščila vsem rojakom po Kanadi in po Združenih državah in še po ostalih kontinentih, kamor prihaja k Slovencem Ameriška Domovina. Ušločeni Bog, ki je iz ljubezni do nas vseh ostal med nami, naj za praznik svojega rojstva vsem Slovencem in Slovenkam podeli obilje svojih milosti, nebeskih blagoslovov in božjega miru ter veselja. Prav tako naj nakloni vsem prav srečno, uspešno in blagoslovljeno novo leto 1965. Naj nas katoliški dnevnik Ameriška Domovina povezuje v eno slovensko družino. Naj nam tudi v bodoče prinaša poleg svetovnih novic in dogodkov mnogih zanimivega in novega iz življenja Slovencev po svetu, zlasti iz Združenih držav in iz Kanade. Večino naročnikov tega katoliškega dnevnika veseli, da skuša Ameriška Domovina Slovence povezovali in družiti v tisti katoliški širini in ljubezni, ki nobenega dobromiselnega Slovence ne izključuje, pa se tudi za nobeno posamezno skupino ali organizacijo Slovencev posebej in ekskluzivno ne zavzema, ampak išče edinosti v raznolikosti mišljenj

in delovanj Slovencev, da le nismo obhajali lepe božične praznike, na katolištva. Gotovo bi bila lahko Ameriška Domovina še bolj vreden izraz slovenske in katoliške zavednosti Slovencev, še bolj zanimiva in bogata z raznimi novicami iz življenja in delovanja Slovencev, z raznimi narodno-političnimi in katoliško svetovno-nazornimi članki, a moralo bi sodelovati še več in še boljših dopisnikov. Naj bodo uredniki še tako dobri, ako nimajo tudi dobrih in pridnih sodelavcev, Ameriška Domovina ne bo mogla vsebinsko veliko napredovati. Naj bi uredniki želeli ta katoliški dnevnik še tako okusno opremiti in ga poživiti s slikami, teh želja ne bodo mogli uresničiti, ako ne bo Ameriška Domovina imela vsako leto več naročnikov namesto manj. Koliko naročnikov tega dnevnika vsako leto umrje; na novo se jih pa vsako leto tako malo naroči. Če ne bo novih naročnikov, bo morala kljub najboljši volji uredništva in uprave Ameriška Domovina pešati in postajati vedno revnejša, ko bi morala biti vsako leto lepša in bogatejša. Zato še posebej želim vsem: tako pri uredništvu, kakor pri upravi Ameriške Domovine, da bi za božič in v novo leto doživeli tudi to veselje, da bi se število naročnikov na ta edini slovenski katoliški dnevnik povečalo in prav tako število sodelavcev, slovenskih dopisnikov. Kajti slovenski katoliški dnevnik Ameriška Domovina je v nekem smislu tudi barometer naše slovenske in katoliške zavednosti. Dokler bo ta živa in močna, se tudi temu katoliškemu dnevniku ni treba bati, da bi shiral in propadel.

Božične praznike bomo praznovali po župnijskih cerkvah in po domovih. Višek praznikov bo polnočna sv. maša. Doma bomo pa užili največ božičnega veselja na sveti večer in na sveti dan, ko bodo vsi družinski člani zbrani ob jaslicah in ob skupni družinski mizi. Veselili se bomo pa tudi na raznih družabnih prireditvah. Velika slovenska cerkvena dvorana Brezmadežne bo kar dvakrat Slovincem nudila tako zunanje božično veselje: najprej v soboto, 26. dec., na praznik sv. Štefana in nato v četrtek, 31. decembra, na starega leta dan, ko bo cerkveni odbor priredil veselo silvestrovanje, na katerem bomo skupno dočakali novo leto 1965. Naj bi nas tudi ta dva družabna večera lepo povezala in dopolnila naše božično veselje! Kajti če za katere dni, veljajo prav za te božične dni besede apostola Pavla: "Veselite se v Gospodu, in spet vam pravim, veselite se!"

IZ NAŠIH VRST

Bessemer, Pa. — Cenjeni! Tukaj v tem pismu Vam pošiljam ček za nadaljno celoletno naročnino Ameriške Domovine. Sem prav zadovoljna z njo, prav zato jo še naročam. Res, komaj čakam, da jo dobim, potem pa vso prečitam.

Vsem Vam pri Ameriški Domovini in vsem čitateljem naše dragega lista želim vesel Božič in srečno novo leto. Vas najlepše pozdravljam!

Mary Likovich

Cleveland, O. — Spoštovano upravištvu! Želim Vam srečne in vesele praznike. Iskreno se Vam zahvaljujemo za brezplačno pošiljanje Ameriške Domovine naši knjižnici. Priporočamo se tudi v bodoče.

Patient's Library
Cleveland State Hospital

Rim, It. — Spoštovana gospa Debevec! Prav lepo se Vam zahvaljujem za list Ameriška Domovina, ki jo dobivam redno. Je veliko novic in toliko zanimivega v njem. Bog povrni tisočkrat!

Obenem Vam želim vesel Božič in nadvse srečno in blagoslovljeno novo leto. Božje Detce naj Vam prinese v Sveti noči tisti mir in srečo, s katero je obdalo ves svet, ko je prišel v mrzli, revni hlevček. V novem letu Vam pa želim obilo sreče in blagoslova božjega ter mnogo novih naročnikov.

Se Vam že naprej zahvaljujem ter vse prav lepo pozdravljam! Vam vedno hvaležna
S. M. Maksimilijana

San Leandro, Calif. — Spoštovani! Tu Vam pošiljam naročnino za celo leto. S časopisom sem zadovoljna. Vam, gospa Debevec, vsem uslužbencem in naročnikom lista želim vesele božične praznike in srečno novo leto.

Pošiljam Vam mnogo pozdravov iz sončne in lepe Kalifornije!
Maria Berezjak

Cleveland, O. — Spoštovano uredništvo! Vsako leto ob tem času, ko se spominjamo z božičnimi voščili svojih prijateljev in znancev, se spominim tudi na naš slovenski list Ameriško Domovino. Nič čudnega, saj mi s koncem leta poteče naročnina. Na Ameriško Domovino sem naročen že 14 let. Rad jo imam in postala mi je dobra, nenadomestljiva prijateljica.

Želim Vam vesele božične praznike in vso srečo v novem letu, predvsem dosti novih in zvestih naročnikov.

Isto želim vsem čitateljem lista, vsem prijateljem in znancom.
Ignac Weindorfer

Toronto, Ont. — Spoštovano uredništvo! Pred kratkim sem prejel Vaše obvestilo, da mi poteče naročnina. List Ameriška Domovina mi je zelo priljubljen, zato ne bi rad videl, da bi mi ga ustavili. Obnavljam naročnino za celo leto.

Blagoslovljen Božič ter srečno novo leto 1965 iskreno želim uredništvu in vsem naročnikom lista. Vas pozdravlja
Anton Stih

Cleveland, O. — Ameriški Domovini vso srečo in polno zadovoljstva v prihodnjem letu, predvsem mnogo novih naročnikov.

Cenjenemu uredniku Ameriške Domovine g. Lipovcu in vsem, ki se žrtvujejo s svojim delom pri tiskanju tega zanimivega slovenskega, kulturnega časopisa voščim vesele in zdrave božične in novoletne praznike. Vaš zvesti naročnik
Andrej Bata

Chicago, Ill. — Spoštovani! Priloženo Vam pošiljam naročnino za celo leto. Obenem želim Vam in vsem naročnikom lista vesele božične praznike in blagoslovljeno novo leto. Prisrčne pozdrave od nas vseh!
Mrs. A. Judnic

Da ne bi zamudil vlaka

Lačenpergar nima zob. Pride nekoč v kolodvorsko restavracijo in si naroči pečenko. Ker pa je porcija nezadostna, se začne lačni Lačenpergar grenko prižogevati.

"Ljubi gospod," mu odgovori natakar, ki je videl, da možak nima zob, "zahvalite Boga, da dajemo pri nas tako majhne porcije. Če bi vam prinesel velik kos pečenke, bi gotovo zamudil vlak."

Rojak piše o svojih doživljajih v prvi svetovni vojni

Huntington, Conn. — Vsako leto o Vseh svetih se spominim na jesen leta 1918, ko se je približal konec prve svetovne vojne. Napisal sem nekaj svojih spominov iz onih dni v upanju, da bodo zanimali vsaj nekatere bralce Ameriške Domovine, zlasti one, ki so bili morda tudi sami v prvi svetovni vojni.

Spomladi leta 1918 sem bil premeščen od 7. koroškega polka k 2. polku madžarskega Honveda. Bila je to delavska stotnija, ki je popravljala ceste in mostove, ki so bili potrebni za premike vojske in njene oskrbe. Moja naloga je bila nadzirati skupino vajakov pri delu in s tovarnjakom dovažati material. Zelo prav mi je prišlo, da sem se učil madžarsčine že prej, ne da bi kaj slutil, da jo bom potreboval. Prve tri tedne sem kljub temu samo poslušal, ker madžarsko nisem nikdar preje govoril in sem se bal, da bi ga polomil. Mislim sem: Boljše je malo počakati in poslušati. Po treh tednih sem se okorajžil in začel počasi govoriti. Tovariši so se čudili in spraševali, čemu sem tako dolgo molčal, ko vendar za silo madžarski znam.

Pri stotniji je bil četovodja Bogojevic. V civilu je bil trgovec in je znal odlično govoriti štiri jezike. Bil je tudi za tolmača za Romune. Nekega dne me je poklical v pisarno in me vprašal, če hočem delati tam, ker da enega potrebujejo. Seveda sem sprejel in drugi dan že začel. Računski podčastnik je bil jud. To mi je prav prišlo. Če slučajno nisem kaj razumel, mi je razložil v nemščini. Izdajal sem hrano za stotnijo, ki sem jo hotel iskati v glavno skladišče. Bilo jo je dosti in bila je boljše kot pri avstrijskih polkih. Tudi paprikaš ni manjkal. Poveljnik je bil poročnik, sila dober človek. Tako so tudi podčastniki z vojniki lepo ravnali. Nikoli ni bil nihče kaznovan. Dopusti so se vršili po vrstnem redu v skupinah. Kadar smo bili prosti, smo lahko šli na sprehod.

Nekega dne mi je poročnik rekel, naj mu dam knjigo o dopustih, da bo videl, kateri vojniki so na vrsti za dopust. Ko je vse pregledal, se je nasmejal in me vprašal, če sem tudi jaz zapisan za dopust. Odgovoril sem, da na žalost ne in da kaj takega ne pričakujem, ker sem komaj dobro prišel k stotniji. Dejal sem, da bi šel zelo rad, ker že dve leti nisem bil doma. Naročil mi je, naj pripravim papirje za dopust za vse, tudi za sebe. Lepo sem se mu zahvalil. Drugi dan smo odšli na dopust.

Po treh tednih smo se vrnili. Med tem se je veliko spremenilo. Vršile so se priprave za novo, 13. veliko ofenzivo. Začela se je 15. junija ob treh zjutraj. Tudi naša stotnija je dobila ukaz, da se poda proti Piavi. Ustavili smo se nedaleč od nje v majhni vasi Vila Ema. Počutil sem se prav slabo in sem se javil k zdravniku. Poslal me je v bolnico. Težko sem zapustil stotnijo in njenega dobrega poveljnika, toda kdo ve, če ni bil prav ta moj odhod rešitev za mene. Na Piavi je stotnijo čakalo težko in nevarno delo. Nikdar nisem zvedel, kako se ji je pri tem godilo. Mene je vlak Rdečega križa popeljal v Udine v vojaško bolnico 405.

Ko se je začela ofenziva, je pokalo in grmelo, da se je kar bolnica tresla. Drugi dan so že pripeljali prve ranjence. Pripovedovali so o grozotah, ki so jih doživeli na fronti. Na nasprotni strani niso naleteli samo na Lache, kot doslej, ampak na Amerikance, Angleže in Francoze. Bili so dobro oboroženi in zalozeni z municijo in s hrano. Proti njim sestradana avstrijska armada, naveličana vojne, ni mogla uspeti.

Po 14 dneh sem ozdravel.

Nadporočnik, po rodu Čeh, me je obdržal kar v bolnišnici. Določil je, da bom hodil kupovat dodatno hrano. Vsako jutro sva se s kočijažem peljala v pet vasi v okolici Udina po mleko. Tega so kmetje prinašali že prekuhanega k županu, kamor sem ga jaz hodil prevzemati. Ob mesecu sva prišla z nadporočnikom plačat račun. Ko sem mleko oddal v kuhinji, sem bil do večera prost. Ob sedmih zvečer sva se peljala s kočijažem v vas Colugna k Petru Gobbotu po zelenjavo. Ta je kupoval za vojaško bolnico vso zelenjavo, pa tudi drugo povrtnino. Jaz sem od njega sprejemal in vozil v bolnišnico. V kleti je bilo zelenjave, da je gnala, kljub temu je polkovnik, tudi Čeh, vedno pozival, naj kupim čim več, ker da denarja je dosti na razpolago.

Voditeljica kuhinje je bila že priletna učiteljica iz Ljubljane. Pisala se je Železnikar in je bila zelo dobra. Meni je rekla, da bom dobival kar oficirsko hrano, ker jo že hočem kupovat.

V bolnici je bilo mnogo ženskega osebja tako v kuhinji kot v pisarnah in pri bolnikih. Čez vse te ženske je bila Nemka Berta, zelo velika in stroga. Vedno je pazila, da ne bi kdo v kuhinji kaj vzel, kar se je kljub temu dogajalo. Ko je kaj zmanjkalo v kuhinji, je šla v njihova stanovanja in premetala vse postelje. Dobilam ni menda nikoli nič, ker so tiste, ki so kaj vzele, znale to tudi skriti.

Vsi namščenci v bolnišnici smo imeli svoja privatna stanovanja. Ko je avstrijska vojska leta 1917 prodrla globoko v Furlanijo, so jo Lahi pobrali iz Udina tako naglo, da so pustili v svojih domovih tudi vse pohištvo. Kasneje so ga vozili kot vojni plen na Dunaj. Jaz sem imel majhno sobo prav zraven pisarne. V Udinah je bilo polno vojaštva.

Tam sva se srečala z Jožetom Humrom. Bil je načelnik našega orlovskega odseka. Povabil sem ga v svojo sobo in ga pogostil. Čutil se je, da imam tako lepo sobo kot vojak, med tem ko mora on na fronto.

V pisarni je bila uradnica Slovenka. Ne vem več, kako se je pisala, spominjam pa se, da je bila iz Idrije. Vsak dan, ko so prihajali transporti ranjencev, sem jo hodil vpraševati, če je med njimi kak Slovenec. Odgovor je bil vedno isti: Doslej še ne. Nekega dne je povedala, da je med njimi neki Šibenik Anton iz Postojne. Povedala mi je številko sobe, kjer je ležal. Takoj sem ga šel obiskat. Začudil se je, ko sem mu rekel: Tudi Ti, Šibenik, tukaj! Z bratom Lojzetom sva hodila skupaj v šolo v Postojni. Ti si malo mlajši od njega. Ko sva se malo pogovorila, mi je povedal, da je njegov brat Alojz tudi v Udinah. Jaz sem mu dejal, da bom prosil poveljnika, naj ga obdrži v bolnišnici, ko bo ozdravel, za delo v kuhinji. To se je kasneje tudi res zgodilo. Naglo je napredoval, ker je bila voditeljica kuhinje Slovenka. Kadar je pričakoval brata, je vedno dal kak zrezek zanj na stran. Imel je dobro delo in lepo stanovanje kot vsi, ki smo bili zaposleni v bolnišnici.

Vsak dan so v bolnišnico prihajali ranjenci od Piave. Vsak dan so težko ranjeni umirali. Na 28. oktobra 1918 me je nadporočnik poklical in dejal, da odide naša enota s 1. novembrom v rezervno na Ogrsko. Vsa hrana iz skladišča bo odpeljana na železniško postajo in od tam v Zaledje. Ko smo nakladali hrano, je prišel v skladišče poročnik. Njegovega imena se ne spominjam več, vem le, da je bil Ljubljčan. Rekel mi je, naj mu naložim škaf masti iz (Dalje na 3. strani)

UPORNIKI

POVEST

Spisal Ivan Lah

Jaz se pa ne zmenim za ženske, kar je moja stara umrla. Bog ji daj dobro, meni pa ravno tako!"

V tem je prilezel v sobo Sušec, tiho kakor maček, se usedel v zapeček ter začel ružiti koruzo, ki se je sušila na peči. Sušec je bil povsod doma; spal je danes tukaj, jutri tam; navadno sploh ni spal. Govorili so, da ima luna neko posebno moč do njega in da ga celo noč nosi okoli. Ali je res to ali ne, kdo ve. Res je le, da je Sušec rad po noči lazil okoli, da so nad njim lajali psi in da je navadno po dnevu spal. Jesti je dobil povsod, kjer se je ustavil, pri boljših družinah se je naredil domačega, prijel včasih za kakšno majhno delo, sploh pa je živel brez skrbi in brez dela od dobrih rok. No, porabili so ga za vse, posebno za kakšno nujno pota, kajti v hitrosti ga ni nihče prekašal. Da je imel v glavni občestni gostilni pri Završku še svoje posebne pravice in da je bil tam še najbolj doma, je bilo samo po sebi umevno.

Gosta se nista dala motiti od Sušca, saj so vsi vedeli, da mu malo manjka. Sušec se pa tudi ni brigal za onadva in je delal svoje delo na peči ter užival sladkost in prijetnost gorke peči. Njegove dolge noge so morale daleč ven iz zadetka in skrčil jih je šele potem, ko je mati Završkova zadela ob nje, ko je odprla vrata.

"Zdaj pa le pij, stari ženin," se je začel norečevati kovač, ko je točil vino iz bokala. "Zato se tako bojiš za svoje življenje, ko misliš začetni nova zakonska nebesa, ha, ha... Ampak skop si, Gorin, skop kakor suha leskova. Pa vendar dujaš desetine in delaš po grajskih nji-vah in privoščiš gospodi vse, kar si dobrega poželi. Jaz pa pravim: Sam sebi privoščiš, sam sebi, drugim pa figa!"

"Neumen si, kovač, čisto neumen," je začel Gorin, "pa se upri, če se moreš. Kaj pa bo iz tega. Mi bomo na bolj-šem kakor vi; le počakajte!"

"Kaj da bi zdaj čakal? Vsem naredim ostnike; kose bomo pretaknili, pa puške popravili; potlej naj pa pride sam hudič, pa se ga bojimo ravno toliko, ko tebe, ki nam nič ne moreš."

"Pa dajte; pa glejte, da boste vi trpeli, ne mi, ki nismo zraven."

"E, ne bodo te obesili ne, imaš predolg vrat; še izmuzal bi se jim."

"Kaj boš zabavljaj, meh kovaški; lej, zdaj sem pa jezen."

Kovač se je zasmeljal. "Povej mi no, kje se pa ženiš. Vidiš, jaz nič rad žensk ne poslušam, potem pa takih reči nič ne vem."

"E, pri Jeroma imamo nekaj v besedi..." odgovori nekako nerad Gorin.

"Oho," se začudi kovač, "pa imaš dobre oči. Kaj ni-ma-jo besede s Pisikom?"

"Beži, beži. Pisik je še tuden. Predno dobi sin, preteče še nekaj let. Kaj misliš, da je Jerom gluhi in slep? Starec bi rad hčer preskrbel, ker — je že tako, jaz pa gospodinja potrebujem in pa malo v zlah-ti smo si."

"Kaj?" se začudi kovač. "No, veš, samo v denarju, pa se tako stare stvari poravnajo."

Kovač se je začel zopet smejeti.

"Ne vem, kako bo..." je začel in gledal s pomižujočimi očmi na Gorina in si jel vihati brke.

"E, kaj pa misliš," se je razhudil Gorin. "Pisik je upornik; od danes do jutri je, pa naj se vzameta, če se imata na kaj."

V tem je zunaj zarezgetala Gorinova kobilica, ki je privezana za smreko nevoljno čakala gospodarja. Po vasi je pridrdral voz. Oba gosta sta se ozrla skozi okno.

"Oho, Jerom," sta zavpila skoro oba ob enem.

"He, Jerom, ustavi no," je vpil kovač Jeromu, ki je pa že tako ali tako bil zavil s ceste pred gostilno.

"Kako se žival pozna," je menil Gorin; "z Jeromom skupaj orjeva, pa je kobilica takoj zavohala vrančka."

"Na pij, Jerom," je vpil kovač, ko je stopil kmet v sobo. Pili so vsi.

"Tako-le ga bomo, ko bomo nabili čušperčana," je začel kovač, "kaj ne, Jerom? Pogledaj, tu imaš pa zeta, je pa taka šema!"

Gorin je bil zopet v zadregi. "Vsak po svoje," je odgovoril resno Jerom, ki ni hotel, da bi bila hči nesrečna, ko bi ji gospoda zaprla upornega moža.

"Prav imaš," je vpil pol-pijano kovač; "saj jih bomo sami, mi, ki smo Francoze... Če me takrat ni vrág vzel, me zdaj tudi ne bo." In zopet je izpil poln kozarec.

"Ampak zdaj, ko bosta v zlahti, pa lahko dasta še za en bokal."

Gorin ga je neverjetno pogledal.

"Pa naj bo," je zavpil Jerom, "saj bo kmalu drugače," in udaril je s posodo ob mizo. "Kdaj prideš?" je vprašal potem Gorina.

"Bomo že, bomo že," je odgovoril Gorin, kakor da noče o tem govoriti.

Završkovka je prinesla nov bokal in med moži se je razvnel živ pogovor, ki se je sukal zdaj pri upornikih in po gradovih, zdaj zopet o ženitvi. Kovač se je upijal; klical je vse grajščake na boj in še trikrat pokazal razo na glavi. Jerom je po svoji navadi črez nekaj časa, ko se je nabral vina, za mizo zadremal in pozabil na vse; zadnje, kar je slišal, je bila kovačeva pesem o Marmontu, ki so jo takrat še ponavljali ljudje, ki so bili preživeli francoske vojske.

Kovač se je zdela menda zelo smešna, kajti smejal se je, kimal z glavo in roka mu je kar nehote uhajala po kozarcu. Gorin se je nekoliko vinjen poslovil in vpil Jeromu v ušesa:

"V nedeljo pridemo."

Jerom je nekaj godrnjal, a razumel ni, kaj vse pomeni: vinski duhovi so mu bili zmešali glavo in v divjih sanjah se je bila pred njim bitka kmetov z grajščaki.

(Prihodnjič dalje.)

— Pridobivanje surove gume je najvažnejša gospodarska panoga v afriški Liberiji.

ROJAK PIŠE O SVOJIH DOZIVLJAJIH V PRVI SVETOVNI VOJNI

(Nadaljevanje z 2. strani)

velikega soda. Nato je izginil in ga nisem več videl. On je moral vedeti, kaj se na fronti dogaja, pa je o tem molčal. Vzel je mast in si lahko z njo dolgo žgance belil, če mu je bilo za nje. Škaf masti je tedaj pomenil veliko.

Nadporočnik je ukazal, naj naložimo hrano tudi na naše vozove, ker da bomo mi potovali v koloni, vse ženske pa bodo odpuščene. V pisarni sem moral napisati odpustnice, od-nosno dovoljenje, da vsaka ženska lahko gre, kamor hoče. Te kar niso moge verjeti, da je res, kar se godi. Ena je prinesla svojo prtljago k vozu čes, da pojde z nami. Povedal sem ji, da ni dovoljeno nobeni ženski potovati z nami. Odšla je žalostna za drugimi na postajo. To je bilo ravno 1. novembra. Poklical sem šibenika in mu dejal, da bi se spodobilo, da greva na pokopališče, ker so Vsi sveti, in zmoliiva par očenašev za vojake, ki tam počivajo. Šla sva in videla tam v mrtvašnici polno rakev z mrtvimi vojaki. Dva Italijana sta jih pokopavala v skupne grobove. Tožila sta, da sta lačna. Jedla sta samo repo.

Pozno popoldne je naša kolona z 10 vozmi, 20 nameščenimi bolnice in dvema oficirjema zapustila Udine. Ko se je zvečerilo, smo zavili s ceste na velik travnik, postavili tam šotore in prenočili. Naslednji dan smo se pripeljali v trg Kobari-d. Tam se nam je zelo mudilo. Čuden in zanimiv prizor je bil, ko je prikorakala mimo nas v dvostopu skupina kakih 20 vojakov s slovenskimi kokardami na čepicah. Oficirjev ni so nič pozdravili, toda ti se za to niso zmenili. Bilo je očitno, da je vojske konec. Izgovor, da gremo v rezervo na Ogrsko, se mi je zdel sedaj smešen in nespameten.

Da bi zvedel kaj natančnejšega, sem šel zvečer v župnišče in vprašal župnika, če ve, kako je na Piavi. Povedal sem mu o vojaki s slovenskimi kokardami, ki so šli mimo nas, ne da bi pozdravili oficirje. Odgovoril je, da mu ni nič znane-ga in da je najboljšje če se držim svoje vojaške enote, da ne bom imel nobenih sitnosti. Ta nasvet mi ni bil všeč, sklenil sem, da bom ponoči pobegnili. To sem zaupal Šibeniku in še nekemu drugemu Slovincu. Oba sta se mi pridružila. Odvišne stvari sem pustil v gostilni ob cesti, v nahrbtnik pa naložil le konzerve, kruh in rum. Poveljniku polkovniku in nadporočniku sem napisal slovo in pustil pismo na vozu, na katerem sta se vozila.

Vsi ti trije smo imeli orožje in bili oskrbljeni s hrano, ni-smo pa nič vedeli, kako stvari prav za prav stoji. Hodili smo skrito za grmovjem ob cesti. Ustrašili smo se, ko smo zagledali nekaj vojakov na konjih in videli, da so nas ti opazili. Eden od njih je prihajal k nam. Bil je Slovenec. Povedal je, da prihaja od Piave, da je vojne konec.

Predno smo prišli v Tolmin, so nas dohiteli štirje Poljaki na malem vozu, na katerem so imeli strojno. Voz je vlekel star osel. Do kod so se z njim pripeljali, ne vem. Ko smo po-čivali nekje ob cesti, sem po-zabil tam svoj plašč. Da sem ga pustil tam, na to sem se spomnil šele, ko smo bili že da-leč. Sli smo skozi Cerkljo do Sv. Lucije. O tam dalje smo se hoteli peljati z vlakom. Na

K sodobnim svetovnim problemom

De Gaulle se razgovarja o atomski sili

CLEVELAND, O. — Naša delegacija na seji NATO se je pretekli teden vrnila z veselo novico, da se je sporazumela z De Gaullem v dveh točkah: Da bo mednarodni mir tem bolj v nevarnosti, čim več držav bo izdelovalo atomske in vodikove bombe, in da je treba proti temu nekaj ukreniti; general je tudi zato, da se Francija in Amerika dogovorita, kako bosta vsaka zase rabili atomsko orožje, da ne pride do usodnih nesporazumov.

Ta dogovor in taki dogovori imajo samo za optimiste velik pomen, v resnici jih je treba postaviti pred praktične slučaje in dognati, ali so kaj vredni. Sedanjí dogovor ima svojo vrednost v tem, da je zopet opozoril na staro resnico, ki jo naša diplomacija zelo rada prezre:

postaji je bilo polno vojakov. Med njimi so bili tudi pijani. Tam so namreč odkrili sod ruma. Napravili so vanj luknje in si ga privoščili čez mero. V pijanosti so tudi streljali. Največ je bilo med njimi Madžarov. Ko je pripeljal vlak, je vse drlo vanj. Napolnili so vane, stali na stopnicah in zlezli celo na streho. Ko je vlak privozil do predora, je te pomedlo dol in našli so smrt na poti domov, ko so se rešili s fronte.

Jaz sem se odločil, da grem domov peš, medtem ko se je Šibenik spravil v vlak. Moj tovariš je bil doma v Dobrepolu. Šel sem kar z njim. Hodila sva po gozdu in srečala ruske ujetnike, ki so še vedno podirali drevje. Nič še niso vedeli o koncu vojne. Ko sva šla skozi neko vas, imena ne vem, je pred neko hišo sedel stotnik. Nič ga nisva pozdravila, ampak šla dalje svojo pot. Tudi on se ni brigal za naju. Zena najinega tovariša je bila polna veselja, ko je nenadno zagledala svojega moža na hišnem pragu. Povedal sem ji, kako sva se srečala v bolnišnici in kako sva ušla domov.

Nič ni imela, da bi nama postregla. Vojska je pobrala vse. Prinesla je le nekaj suhih hrusk. Povedal sem ji, da sem doma v št. Petru na Krasu in vprašal, kje bi mogel dobiti vlak. Boste morali na postajo na Verd. Je precej daleč. Dome-nili smo se in najel sem vozni-ka, ki me je v kočiji peljal na postajo. Tam je že čakal vlak, ki je pripeljal iz Avstrije. Bil je poln beguncev, ki so se vračali iz taborišča v Lipnici in drugod. Bili so v živinskih vagonih. Pridružil sem se jim, vsi smo hoteli domov.

Domov smo se pripeljali 8. novembra 1918. Drugi dan je pripeljal na postajo vlak z italijanskimi vojaki. Bili so precej v strahu, ker je njihova propaganda slikala Slovence kot barbare. Ko so videli, da je vse mirno, so bili zelo prijazni. Nikomur niso storili nič zalega. Imeli so dosti riža, makaronov in vina ter nam to brezplačno dajali. Kar nas je bilo bivših avstrijskih vojakov, smo se morali javljati na njihove poveljstvo vsako nedeljo. Naše kraje so priključili kasneje Italiji in postali smo italijanski državljani. Mislim, da je tedaj živel v Julijski Benečiji okoli pol milijona Slovencev. Nove oblasti nismo čutili prehodu, dokler ni prišel Mussolini s svojimi fašisti.

Prisrčne pozdrave vsem znanim rojakom in rojakinjam. Vsem vesel Božič in srečno novo leto!

Franc Zele

Ako želimo skleniti pogodbo s komurkoli, moramo najprej ugotoviti, kakšne interese ima na pogodbi naš verjetni pogodbenik, šele potem mislimo na lastne koristi. Pri nas postopa diplomacija navadno v obratni smeri: najprej ugotovi svoje lastne koristi od načrtov, ki so se skuhali v glavah naših strokovnjakov, potem šele misli na to, kakšne koristi naj pričakuje bodoči pogodbenik od sporazuma, in kako je treba iskati pot da se naši interesi ne križajo z interesi bodočega pogodbenika.

Ako obrnemo to misel na sporazum z De Gaullem, lahko hitro ugotovimo: De Gaulle ne vidi rad, da bi se kdo drugi izde-loval atomsko in vodikovo orožje. To željo ima v vsakem slučaju, tudi takrat, kadar ima Amerika podobno. Isto velja za sporazum o rabi atomskega orožja: De Gaulle dobro ve, da ima več koristi kot škode, ako se z Ameriko sporazume o rabi. Tega svojega stališča ne bo menjal ne glede na to, ali ima z nami pogodbo o paralelni, toda med seboj neodvisni, rabi ali ne. Sporazum ga dalje celo veseli, ker vidi v njem ameriško priznanje njegove ravnopravnosti v atomskem oboroževanju. Praktično je ta ravnopravnost bore malo vredna, ako primerjamo naše in francoske zaloge atomskega streliva, toda ravnopravnost je pa vendarle in prija francoski samo zavesti, ki jo je v De Gaul-lu več kot v kateremkoli drugem njegovem rojaku.

Moskva namiguje na kompromis v plačanju zaostankov za ZN

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Generalni tajnik ZN Tant je bil bolan v bolnici. Ima ulkus, zdravniki pravijo, da bo kmalu ozdravljen. Prišel ga je pa obiskat ruski delegat pri ZN Fedorenko in mu namignil, da je Moskva pripravljena, da plača nekaj v "sklad za reševanje", ki so si ga diplomatje ZN izmislili, da bi po tej poti dobili denar za poravnavo \$70 milijonov dolga, ki ga imajo ZN ravno radi Moskve, ker noče plačati zaostalih prispevkov. Koliko je Moskva pripravljena plačati v ta sklad, menda Fedorenko še ni razodel Tantu, povedal mu bo ta teden. Zato pa je Fedorenko že naštel dolgo vrsto pogojev, ki jih Moskva veže na plačilo. Manjkajo poročila o podrobnostih pogojev, zato ni mogoče dati o njih pregledne slike. Ost pogojev se da razbrati že sedaj. Moskovski tovariši bi radi plačilo tako zasukali, da bi vse skupaj dobilo videz dobrodelne akcije, ki naj reši ZN iz finančne zadrege. Torej nobene zveze z obvezo, da mora Moskva plačati zaostanke! Da ne bi temu ali onemu delegatu padlo v glavo, da bi prišel na tako misel, zahtevajo ruski tovariši, da o transakciji ne sme biti ne napisana ne govorjena nobena taka uradna beseda, ki bi pomenila zvezo med njihovim prispevkom v sklad in obvezo, da plačajo zaostanke. Da bo s tem temeljito zabrisana vsaka sled o zvezi med plačilom in obvezo, hočejo komunisti plačati svoje zneske le Tantu in ne ZN. Trej dobrovoljni prispevek kot za vsako drugo dobrodelno akcijo! Rusko stališče je ponoven dokaz, da komunistom ne smeš nikoli pomoliti prsta. Ako se jim zdi vredno, zagrabijo zmeraj za celo roko ali pa nič. Zakaj tako?

Dne 13. novembra je naš glavni delegat pri ZN Stevenson izjavil, da se bo naša administracija zadovoljila z vsakim načinom plačila, da le ZN pridejo do denarja. Stavil je samo dva po-

goja: z načinom plačila mora biti zadovoljen Tant in plačilo mora odgovarjati duhu pravil ZN. Amerika je s tem dala Tantu pooblastilo, da tudi zanjo sklene s komunisti sporazum, ki ga smatra za povoljnega. Tako širokega pooblastila ni Amerika še nikoli dala nobenemu tujcu.

Ruski tovariši so hitro dognali, kako se da ameriška širokogrudnost izrabiti. Hočejo priviti Tanta, da bo pristal na tak način poravnave zapadlih zneskov, ki bo postavil Moskvo v lepo luč, Ameriko pa magari tudi osmešil. Lahko se pa pri vsem tem zgodi, da ZN ne bodo dobili v svoj sklad niti toliko, da bi mogli pokriti vsaj najbolj nujne dolgove.

Zanimivo bo, kako se bo zvil Tant in kaj vse bo morala požreti naša diplomacija radi preveč širokogrudne izjave delegata Stevensona v novembru.

Slovensko štefanovanje

Cleveland, O. — V naši slovenski naselbini smo v zadnjem času najprej pristno po slovensko martinovali. Naši rojaki iz severovzhodnega dela Slovenije — Prlekije in Slovenske Kraljine v glavnem — so nam v soboto, 14. novembra, pripravili izredno prijeten Martinov večer. Oni to dobro znajo, saj so se pa med njimi ohranile nekatere lepe naše slovenske navade in običaji v najbolj izvorni obliki. Zatem sta nam Slovenski šoli pripravili naše slovensko miklavževanje, ki je bilo namenjeno v prvi vrsti Miklavževemu obdarovanju naše slovenske šolske mladine. Pri Sv. Vidu smo miklavževali v nedeljo, 6. decembra, pri Mariji Vnebozveti pa v nedeljo zatem, 13. t. m. Čisto gotovo je, zdi se mi prav, če to tu mimogrede povem, da je ena od dobrih posledic rednih letnih slovenskih Miklavževih prireditev ta, da se na slovenskem clevelandskem področju ne more in ne more uveljaviti naši duhovnosti tako skrajno tuji "Santa Claus".

Prihodnjo soboto, 26. dec., zvečer pa bomo clevelandski in okoliški Slovenci štefanovali. Naše štefanovanje pripravlja z vso skrbnostjo Društvo slovenskih protikomunističnih borcev. Štefanovali bomo v prostorih Slovenskega doma na Holmes Ave.

Štefanovanje je prastara slovenska navada. V današnji obliki izvira iz časov našega pokristjanjenja. Starejši se ob tem spominjamo vrste zanimivih in krajevno izredno raznovrstnih navad, kakor so bile po posameznih predelih slovenske zemlje. Štefanji dan je bil v splošnem med nami od nekdaj praznik naše tako tople slovenske družabnosti. Na Štefanji dan popoldne ali na večer je mož peljal ženo za kakšno uro ali dve v domačo gostilno. Podobno tudi fant svojo dekle. Tu je prišel na mizo masele ali polič našega domačega vina, pozneje seveda četrta ali pol litra, zraven pa tudi nekaj od mesa ter kos belega kruha. Navadno je potem mož prijel pod pazduho svojo ženo, fant svojo dekle, in ob domači godbi so se zavrteli ter se tudi na ta način poveselili novega življenja, ki ga je prineslo v deželo božično praznovanje in bližajoče se novo leto.

Da bi doživeli spet kar se da od te naše tako lepe stare domačnosti, pridite, dragi rojaki, v soboto zvečer na naše slovensko štefanovanje v Slovenski dom na Holmes Ave. Naj bi bil to lep domač večer vseh naših mož in žena, deklet in fantov! Če se imamo res še kaj radi in nam je kaj do zdrave povezave naše slovenske skupnosti, potem boste gotovo slovensko štefanovali. Janez Sever

Kar je znal Hruščev, zna tudi Šelepín

MOSKVA, ZSSR. — Med novimi zvezdami, ki so se pojavile na moskovskem političnem nebu, je primeroma mladi tovariš Šelepín, ki sedi v politbiroju, strankinem tajništvu, v vladi in v parlamentu. Samo trije tovariši imajo ravno toliko vodilnih mest kot on. Mož se hoče uveljaviti tudi v tujini. Šel bo na desetdnevno potovanje v Egipt na obisk k Naserju, toda ni šel tja praznih rok.

Že poleti je Hruščev obljubil Egiptu \$280 milijonov posojila. Sedaj je Šelepín obljubo izpolnil; objavil je, da je vlada to posojilo dokončno odobrila. Šelepín je šel v Egipt, da vidi, kako Naser tam "kuha" svojo afriško politiko in koliko so pri tem res udeleženi kitajski komunisti.

Ženske dobijo delo

Iščemo kuharico

Naslov se dobi v uredništvu Ameriške Domovine.

(mwfx)

Iščemo pomočnico

Iščemo Slovenko za splošno čiščenje in likanje. Mora znati lepo likati. En dan v tednu. Mora razumeti angleško. Kličite YE 2-6857.

(23,30 dec)

MALI OGLASI

V najem

5 sob in kopalnico oddamo. Poizve se v Sornovi restavraciji, 6036 St. Clair Ave. EN 1-5214. (x)

IMAMO NA PRODAJI

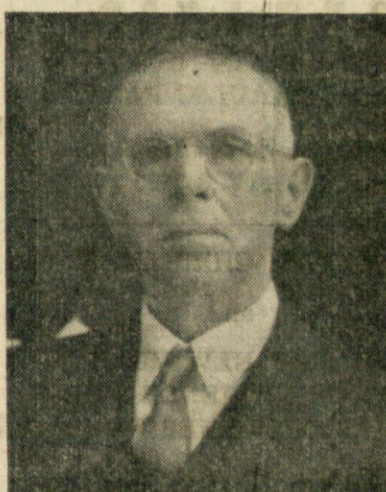
vsakovrstne hiše, lote in farne na lepih krajih Clevelanda in v njegovi okolici. — Razen tega pa dajemo vso potrebno in zanesljivo postrežbo ljudem, ki gredo začasno ali stalno ven iz Clevelanda, pa imajo tukaj še naprej svoja posestva!

KNIFIC REALTY

820 East 185. Str. IV 1-9980 (W-x)

Delo išče

Starejša Slovenka, pridna in družabna išče zaposlitev v postrežbi in pomoči bolnikom. Govori tudi hrvaško in nemško. Kličite KE 1-1063 ali 391-5966. (250)

V BLAG SPOMIN OB TRETI OBLETNICI SMRTI NAŠEGA LJUBLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Jacob Gerbec

ki je umrl 17. decembra 1961. leta.

Minila so že leta tri, odkar si šel od nas, a svež spomin na Tebe je, kot bil je v prvi čas.

Saj ne mine nikdar dan, da ne bi bili v duhu tam, kjer Tvoj je dom hladan.

V srcu nosimo ljubeče glas, spomin in pogled Tvoj, dokler nit življenja steče in vsi pridemo za Teboj.

Zalujoči:

FRANCES, soproga
FRANK in JACK, sinova
FRANCES in ANNA, hčeri
Cleveland, O., 23. decembra 1964.

DRUŠTVO SLOVENSKE PROTIKOMUNISTIČNE BORCEV, CLEVELAND, OHIO

priredi

VESELO ŠTEFANOVANJE

v soboto, 26. decembra 1964 ob 7. uri zvečer
V SLOVENSKEM DOMU NA HOLMES AVENUE
Med večerjo bo igral na Hammond orgle znani rojak Franc Mišmaš.

Po večerji bodo igrali za ples neutrudni "Mladi mornarji." Petje vodi g. Ivan Rigler.

VSI VABLJENI!
Čisti dobiček te prireditve gre v Invalidski sklad.

Vstopnina \$1.00

Josip Jurčič:

DESETI BRAT

ROMAN

"Morda sem vam dal tako puško, da je bila že nabita in je strel v cevi zarjavel, vi ste pa še vdruživši natlačili. Sicer moje puške ne udarjajo. Pa se vam že zaceli; zmijete se, pa bo dobro, zdaj pojdimmo gledat. Če je žival obstreljena, pokažemo psom sled in pred večerom bomo imeli obe. Ali veste, da sta dve?"

"Dobro sem ju videl, kakor vas zdajle vidim, gospod graščak!" je dejal šolmošter Zmuzne in si brisal lice.

Nišli so res krvave sledove in nekaj odstreljene dlake. Takoj potem so izvohali psi v gošči onemoglo zver. Bil je mladič. Sklepali so možje, da bi se lahko dobila tudi še druga. Toda psi so bili danes tako leni, da so vedno izgubljali

sled. Tedaj se napoti vsa tovarišija z enim plenom domov, ker se je že bližal večer.

Marijan ni hotel iti na Slemenice nazaj. Dejal je, da hoče pregledati še po hosti. Preden pa je družbo popustil, se je ozrl proti Lovretu in mu tiho dejal: "Drevi, ko solnce zajde, pridi vrh Skal!"

Lovre pomigne. Vsi odidejo. Solnce je bilo že precej nizko. Lovre je torej začel medpotoma misliti, da pač ni vredno hoditi domov in kmalu zopet isto pot nazaj.

"Gospodje, jaz bi imel skoraž tudi še veselje ostati v hosti. Morda ravno meni sreča čaka," je dejal.

"Kakor vam je ljubo," — odgovori gospodar — "če ostanete, bosta z Marijanom vsaj dva, bo vama krajši čas. Drevi pa se podvizajte o pravem času domov in pripeljite še Marijana!"

"Pa varujte se prepirov!" zašepeta Vencelj in zamežika.

Lovre ga debelo pogleda. Ali kaj ve ali sluti? Ni mogoče, to je menda govoril brez misli.

Krene jo brž, ko pride lovce izpred oči, proti Skalam. Tu je bilo veliko porobje med vasjo in hosto. Proti zahodu je viselo strmo pečevje, prerastlo z leščevjem in trnjem, proti vzhodu pa je bila tjakaj do meje peščena zemlja, po kateri je redko med binjem in kostanji rastla staričkava resa.

Tik roba leže Lovre na tla, prisloniši svojo nenabito puško ob kamen. Ravno se je mesec, velik in bled, vzdigal v vzhodu. Bolj sentimentalen zaljubljenec, kakor je bil Lovre Kvas, bi bil gotovo govoril glasen monolog nanj in dajal ubogi svetilnici na nebu oči, sluh in pamet, pozabivši, da luno pač malo skrbimo mi črvi, ki lazimo po zemlji in menimo, da presežemo veseljnost! Kvasu pa je bilo lune zdaj malo mar. Imel je druge reči v glavi.

Dasi je skoraj želel, da Marijana ne bi bilo le-sem, vendar ga je težko čakal, ker si ni mogel misliti, kako se pogovorita, posebno na tako samotnem kraju. Enkrat mu je prišla misel, da bi se morda hotel biti z njim. Ali ta misel se mu je zdela preneumna. Moral bi biti ta Marijan bolj romantičnega duha, da bi mu

kaj enakega prišlo na um. Ko bi bil vedel, da je mladenič bral veliko tistih romanov, ki jih šiba Cervantes v Don Kihuotu, bi se mu bilo zdelo še mogoče; a tako mu še zaupal ni, da bi vedel, kaj je tista nespametna sodba, ki ji pravi svet dvoboj. Zastavil si je tudi vprašanje, kako bi ravnal, ko bi se mu res pripetilo kaj takega. Čutil je, da bi bil hudoben duh v njem skoro pripraven. Ali pamet, sodnica za dilemo: da ali ne, je razločila naravnost za poslednje. Naj bi reč tako ali tako iztekla, ona in svet bi bila zanj izgubljena. In vendar je njo šele spoznal, svet se mu je šele odpiral, kako bi ga mogel izgubiti izlaska prej, preden je izpraznil namenjeno mu kupo — bodisi sladkega veselja, ali bridke toge.

Ko se je zavedel takih misli, se je moral glasno zasmejati. Obenem pa je čutil, da se je nekdo s palico doteknil njegove noge. Bil je deseti brat. "No, no! Pečena mačka! Tako vesel? Pa tukaj? Kaj si morda iznašel, da so gori v leteji reti (kaže na luno) tudi neumni zaljubljenec, in to te je tako razveselilo, da se ti je pečica potresla?"

"Nič takega nisem iznašel, Martin! Kje si pa bil? Kako da tod domov hodiš?"

"Ti, prijatelj, vprašal bi te jaz lahko, kje je moj dom? Povprašal bi te tudi lahko, kaj tukaj delaš. Ali vsega tega nečem, ker sem vesel, da sem te enkrat slišal, kako se smeješ. Prav je tako, vesel mora človek biti in poskočen. Zato te rajši vidim, da si enkrat vesel, kakor da bi tri zime snega ne bilo in črevljev ne treba. Sicer imaš vedno navado, da delaš obraz na kisllo, kakor tisti ubožni oče, ki razdeli zadnjo plesnivo skorjo med svoje tri paglavce, sam pa pokadi luknjo tobaka, da si utolaži kruleči želodec. Pa to ni prav; človek naj se včasih kisllo drži, postavim kakor za praznik, kadar nima kaj poštenega delati, ko ta svet premišljevati in njegove madeže."

Nastala je tema. Vsak čas je moral priti Marijan. Zato je Lovre mislil, kako bi Martina izlepa odpravil.

"Lehko noč, Mrtinek, če greš spat. Jutri kaj pridi!" pravi.

"Je! Kure in otroci se zdaj že zarijo, pošten človek pa ne mara za dve-tri ure, če se po-

mudi pri dobrem možu. Kaj ne moreva kake razdreti, ki se bo nama modra zdela? Zakaj, če se midva hočeva iz oči v oči malo pohvaliti, lahko rečeva, da sva moža, kakršnih ne pobirajo matere za plotovi in vode takih ne prinašajo, ampak pravi sta naju rodili. Še bo šel včasih dež, preden se bosta dva enaka izlegla in izvalila na dan. Ni vsaka ženska otvorej."

"Pojdi torej v grad, če ne greš še spat. Tam je lepa družčina, dobiš lahko pijače!"

Mrtinek se čudno nasmehne. Spoznal je bil, da bi ga prijatelj Kvas rad odpravil. Videlo se je, da je hotel nekaj vprašati, pa izpremljil si je in rekel samo: "Pijače bo deseti brat med gospodo dobil? Da, ko bi bil kdo drugi, dobil bi je. Ali zdaj mu rajši dade — kakor ribniškim povabljen-

cem, ko se je ženil Urh Prekanjeni z Marjeto Režajlo — tepkovca in pisker lesnikovca. Drugod pa se zavdavič ni-majo zanj. Bog te obvaruj in naj se ti o sami ljubic sanja!"

Reki odide, komaj pa se toliko zavije za grmovje, da ga ni mogel Kvas več videti, postoji in čaka.

RETNAJSTO POGLAVJE

Mrtinek ni dolgo stal na svoji preži, ko je zagledal, da nekdo dohaja. Kdor bi ne bil imel tako ostrih in dobrih oči kakor on, bi ne bil spoznal Marijana, zakaj bilo je precej mračno in vedno ga je zakrivalo grmičje.

V BLAG SPOMIN

20. OBLETNICE SMRTI NAŠEGA DRAGEGA SOPROGA IN OČETA

John Benda

ki je preminul 19. decembra 1944.

Dvajset let minilo je že, odkar si šel od nas, vendar Tvoj spomin ostal je, v srcih naših ves ta čas.

Zalujoci:

MARY, soproga
ANA ROPOS, hči
FRANK BENDA, sin

Cleveland, O., 23. decembra 1964.

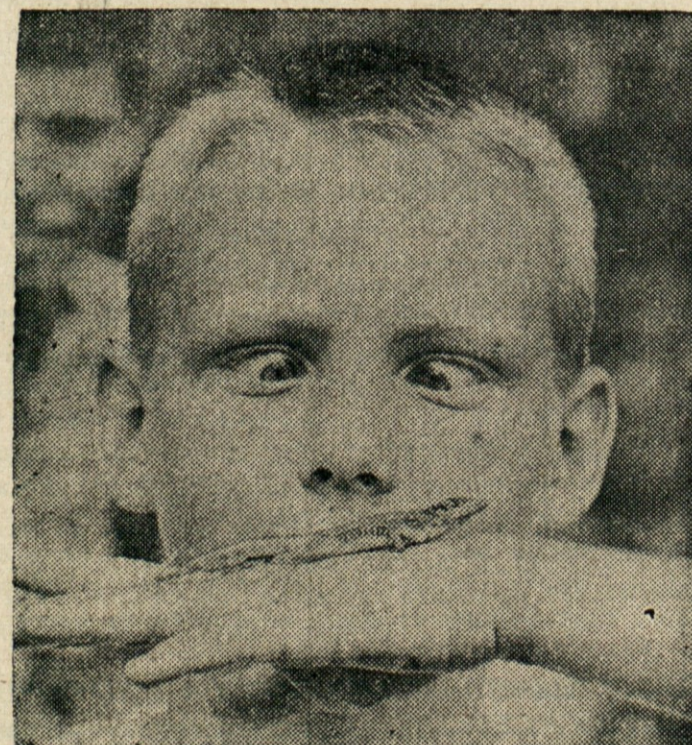
EMILEE BEAUTY SALON

6128 Glass Avenue

Tel.: 881-6480

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO
ŽELI VSEM OBISKOVALKAM SALONA, NJIHOVIM
DRUŽINAM IN VSEM PRIJATELJEM LASTNICA

EMILEE JENKO

VSAM IMA SVOJE VESELJE — Dave Sutherland je uperil obe oči v svojega ljubega kuščarčka na razstavi udomačenih živali v St. Petersburgu, Fla.

"Kaj imata pač ta dva tu- menja blizu do mesta, kje sta kaj opraviti?" godrnja deseti brat ter se naglo zavije navzdol in potem počez. Pripog-njen in tiho prileze prek ka-

(Dalje prihodnjič)

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE

IN SREČNO NOVO LETO

želim sorodnikom, prijateljem in znancem
po širni Ohio

PAULINA STAMPFEL

novi naslov: 1161 Norwood Rd., Cleveland, O. 44103

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
SREČNO IN ZDRAVO NOVO LETO

želita

vsem sorodnikom, prijateljem
in čitateljem "Ameriške Domovine"

FRANK IN ROSE CESHNIK

Prosser Ave.

70 - LET - 70

nudi KSKJ ljuheznivo bratsko pomoč svojim članom in članicam, vdovam in sirotam, v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

AMERIŠKA
KATOLIŠKA

SLOVENSKA
JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija
v Ameriki.

Premoženje: \$15,100,000.00
Število certifikatov: 47,500

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, poštenu in nadsolventni podporni organizaciji —

AMERIŠKI SLOVENSKI KATOLISKI JEDNOTI

kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K.S.K.J. sprejema pod svoje okrilje moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta.

K.S.K.J. izdaja najmodernejšo vrsto certifikate za odrasle in mladino od \$500.00 do \$15,000.00.

K.S.K.J. nudi zavarovalnino za onemoglost, poškodbo in operacijo do vsote \$400.00 za članstvo mladinskega in odraslega oddelka.

Ako še nisi član ali članica te mogočne bratske katoliške pod-porne organizacije, potrdi se in pristopi takoj — bolje danes kot jutri!

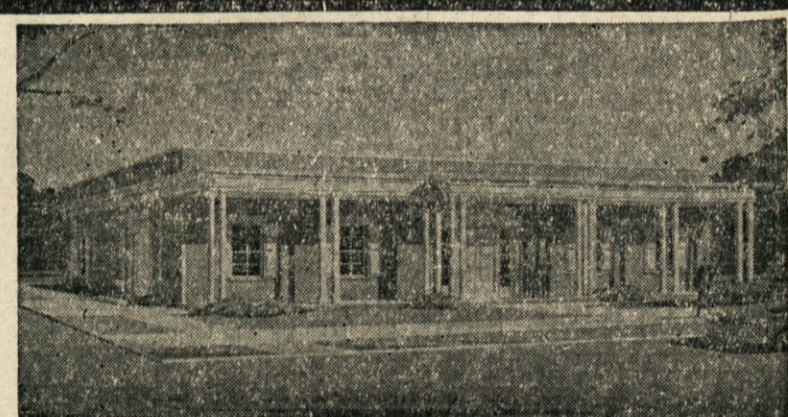
STARŠI, VPISITE SVOJE OTROKE V KSKJ!

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte tajnike ali tajnice
krajevnih društev KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD K.S.K.J.

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Illinois

GRDINOVA
POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd.

1053 East 62nd Street

Kenmore 1-6300

HEnderson 1-2088

Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road

Kenmore 1-1235

GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PISITE RAZLOČNO

CHICAGO, ILL.

GREETINGS

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE

Merry Xmas From The Air Lines
that treats you like the Maharajah

AIR INDIA

34 S. Michigan Ave., Chicago, Ill.

ST 2-6263

MERRY CHRISTMAS,
HAPPY NEW YEAR
To Our Wonderful
Congregation & Friends

St. Chrysostom Church

ALL WELCOME

REV. ROBERT B. HALL, Rector

1424 N. Dearborn Pkwy.

MERRY XMAS & HAPPY
NEW YEAR

from

C. E. Niehoff & Co.

MFGRERS. OF IGNITION
& HYDRAULIC PARTS

4925 W. Lawrence Ave.
Ph. AV 3-3400

MERRY CHRISTMAS
and

HAPPY NEW YEAR
TO OUR FRIENDS AND
CUSTOMERS

Aelna State Bank

Halsted-Fullerton at Lincoln
Chicago 60614 DI 8-4210

May the Joy And Peace
of Christmas Be With You Today
And Throughout the New Year
MELROSE & MAYWOOD
SAVINGS & LOAN ASSN.
Est. 1889 4% on Investments
1718 Lake St., Melrose Park, Ill.
FI 5-5700

Compliments of the Season To All
Our Friends & Customers

DELUXE FURS

6819 W. Cermak Rd., Berwyn
PI 9-5083

SEASON'S GREETINGS TO ALL
From

1ST NATIONAL BANK
OF EVERGREEN PARK
3101 W. 95th St.,
Evergreen Park, Ill.

SEASON'S GREETINGS
TO ALL OUR FRIENDS
Courtesy of
A. H. FASTENERS, INC.
Village 8-8506
7030 West Roosevelt Road,
Oak Park, Illinois

CHICAGO, ILL.

GREETINGS

SEASON'S GREETINGS
TO OUR MANY FRIENDS
H. MARIK & SONS
FUNERAL HOMES
6507 Cermak Rd., Berwyn. GU 4-6310
2534 S. Pulaski, Chicago. LA 1-3972

MERRY CHRISTMAS TO ALL
Everything for the Home Owner
Paint — Glass — Lumber — Tools

PARKER'S — JU 4-0057

1120 E. Main, St. Charles, Ill.

Merry Xmas To One and All
GUNDERSON'S CONVALESCENT
& NURSING HOME
2701 W. 95th St. Garden 2-5995
Evergreen Park, Ill.

Season's Greetings, Best Wishes To
All Our Many Friends & Customers
DEARBORN
WHOLESALE GROCERS
Haymarket 1-4411
1601-49 S. Ashland Avenue,
Chicago 8, Ill.

SEASON'S GREETINGS
& HAPPY NEW YEAR

M. A. MILLER FUNERAL HOME
3314-16 West Armitage
CA 7-0915

Best Wishes To Our Friends And
Patrons For A Happy And Joyous
Holiday Season.

CUFF LINKS LOUNGE

LU 1-9728
3949 W. 71st St., Chicago, Ill.

Christmas Greetings & Best Wishes
For A Happy New Year
OK ELECTRIC CO.
Electrical Contractors
EL 5-1047
633 N. Washington St., Naperville, Ill.

Best Wishes to One and All
On This Holy Christmas Day
AIR-WAY
PUMP & EQUIPMENT CO.
ALbany 2-7392
1050 North Kilbourn Ave.,
Chicago 51, Ill.

HOLIDAY GREETINGS TO ALL

AL'S STANDARD SERVICE
STATION

6043 West 63rd St.
586-9766

Best Wishes to My Friends And
Patrons For A Most Joyous
Holiday Season.

FERNANDO'S BARBER SHOP

Haymarket 1-9126
1027 West Taylor St., Chicago, Ill.

Best Wishes To My Friends And
Associates
For A Happy Holiday Season

DR. JUOZAS MESKAUSKAS

HEmlock 4-1818
2454 W. 71st St., Chicago, Ill.

CHICAGO, ILL.

GREETINGS

Best Wishes To Our Friends
and Associates

For A Most Happy Holiday

Griess Pflieger Tanning
Company

MAjestic 3-1980

Best Wishes To Our Friends And
Patrons For A Most Joyous
Holiday Season
BEN BOWER AND ASSOCIATES
Interior Decorators
Designer - Furnishers
Phone 644-2312

Best Wishes To Our Friends And
Patrons For A Joyous Holiday
Season
SKYLINE PHARMACY, INC.
LUdlov 6-3398
6400 W. 63rd St., Chicago, Ill.
Open every day of year.

Best Wishes to Our Friends
And Patrons
For A Wonderful Holiday Season
EARL'S TEXACO SERVICE
Complete Auto Service
PH. 345-9767, 805 S. Mannheim Rd.,
Westchester, Ill.

BEST WISHES FOR A JOYOUS
HOLIDAY SEASON

FERRARA ORIGINAL, INC.

All Types Of Catering
2210 W. Taylor St. — MO 6-2201

SEASONS GREETINGS TO ALL
from

CINEMA OIL CO.

FUEL OIL
Domestic, Commercial, Industrial
9400 S. Ashland Ave. BE 3-1473

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER AND
COMPANION

Nice Home. Room and Board.
Phone IN 3-8793. (248)

MALE HELP

TOOL AND DIE
MAKERS

For progressive and draw dies.
Steady work. Company benefits.
Apply.

F & B MFG. CO.

4249 W. Chicago Ave. (251)